

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și B. Stromsky, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene Mory și alții/Comisia (T-545/12, EU:T:2013:607).
- 2) Respinge ca inadmisibilă acțiunea în anulare introdusă de Mory SA, de Mory Team și de Superga Invest împotriva Deciziei C(2012) 2401 final a Comisiei din 4 aprilie 2012 privind preluarea activelor grupului Sernam în cadrul reorganizării judiciare a acestuia.
- 3) Mory SA, Mory Team, Superga Invest și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii în primă instanță, cât și procedurii de recurs.

⁽¹⁾ JO C 102, 7.4.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundessozialgericht – Germania) – Jobcenter Berlin Neukölln/Nazifa Alimanovic și alții

(Cauza C-67/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Libera circulație a persoanelor — Cetățenia Uniunii — Egalitate de tratament — Directiva 2004/38/CE — Articolul 24 alineatul (2) — Prestații de asistență socială — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolele 4 și 70 — Prestații speciale în numerar de tip necontributiv — Resortisanți ai unui stat membru aflați în căutarea unui loc de muncă, având reședința pe teritoriul unui alt stat membru — Excludere — Menținerea statutului de lucrător]

(2015/C 371/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundessozialgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jobcenter Berlin Neukölln

Pârâți: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Dispozitivul

Articolul 24 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE și articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1244/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru care îi exclude de la beneficiul anumitor „prestații speciale în numerar de tip necontributiv”, în sensul articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004, care constituie de asemenea o „prestație de asistență socială”, în sensul articolului 24 alineatul (2) din Directiva 2004/38, pe resortisanții altor state membre aflați într-o situație precum cea prevăzută la articolul 14 alineatul (4) litera (b) din directiva menționată, deși aceste prestații le sunt garantate resortisanților acestui stat membru care se află în aceeași situație.

(¹) JO C 142, 12.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Țările de Jos) – KPN BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Cauza C-85/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Serviciul universal și drepturile utilizatorilor — Directiva 2002/22/CE — Articolul 28 — Acces la numere și la servicii — Numere nongeografice — Directiva 2002/19/CE — Articolele 5, 8 și 13 — Competențe ale autorităților naționale de reglementare — Control al prețurilor — Servicii de tranzit al apelurilor — Reglementare națională care impune furnizorilor de servicii de tranzit al apelurilor telefonice să nu practice tarife mai mari pentru apelurile către numere nongeografice decât pentru apelurile către numere geografice — Întreprindere lipsită de o putere semnificativă pe piață — Autoritate națională competentă)

(2015/C 371/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamantă: KPN BV

Pârâtă: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Dispozitivul

- 1) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că permite unei autorități naționale competente să impună o obligație tarifară precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul articolului 28 din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, pentru a pune capăt unui obstacol în calea apelurilor către numere nongeografice în Uniunea Europeană, care nu este de natură tehnică, ci rezultă din tarifele practicate, fără să se fi procedat la o analiză a pieței din care să reiasă că întreprinderea respectivă dispune de o putere semnificativă pe piață, dacă o astfel de obligație constituie o măsură necesară și proporțională astfel încât utilizatorii finali să poată accesa servicii, utilizând numere nongeografice în cadrul Uniunii.